

FRANKFORT, den 23 Junij.

De nota van den heer *Verstolk van Soelen*, minister van Koninkrijkszaken van Nederland, omtrent de scheepvaart op den Rijn. *Onderwerp.* » Maar zoo men gezegd heeft, dat twaalf maanden vóór de onderteekening van het reces van het Weener Congres, twaalf maanden vóór de opstelling van het hiervoren door de Nederlandsche regering, aangehaalde bijzondere 1. artikel, door de verbondene mogendheden, door de Nederlandsche Vorst der Vereenigde Provinciën, aangehaald, dat de scheepvaart op den Rijn, vóór den handel van alle natiën vrij zal wezen, heeft men te Mentz slechts den inhoud van eene Europische bepaling herhaald.

Men heeft hierboven reeds aangemerkt, dat aan zijde van de Nederlanden geene andere aanneming van hetgeen omtrent de scheepvaart op den Rijn bepaald werd bestaat, dan hunne toetreding tot het reces van het Weener Congres, den 20. October 1813 onderteekend. Hunne verplichting te dien aanzien, dagteekent derhalve niet van den 30. Mei 1814, maar van den 20. October 1815.

» De verzekering eener aanwinst van grondgebied, door middel der vereeniging van België.

Het zal niet nutteloos zijn hier aan te merken, dat deze vereeniging haren oorsprong niet verschuldigd was aan de vruchten welke Holland daarvan zou plukken, noch aan het verlangen om hetzelfde welgevallig te zijn, maar aan de behoefte om een nieuwen waarborg van het Europeesch evenwigt te vinden. Het traktaat van 31 Mei geeft uitdrukkelijk als beweegreden daarvan op het voornemen, om een billijk evenwigt in Europa daar te stellen, en de Vereenigde Provinciën tot eene evenredigheid brengen, waardoor zij in staat geraakten om hunne onafhankelijkheid met eigene middelen te handhaven.

Overigens verwierf Holland dit voordeel, ten gevolge der alstoen aangenomene algemeene beginsels, ten koste van verscheidene harer koloniën. Van eenen anderen kant, stelt Z. M. te veel belang in al hetgene de zuchtelijke provincies van zijn Rijk betreft, bijzonder ten aanzien van den rang, die haar toekomst, om de uitdrukking »aanwinst van grondgebied» te kunnen beschrijven als toepasselijk op de omstandigheid. Ook bepaalt art. 1 des traktaats van 31. Mei 1815, dat de oude Vereenigde Nederlandsche Provinciën en de voormalige Belgische Provinciën, het koninkrijk der Nederlanden zullen uitmaken. Het was dus klaarblijkelijk de bedoeling, om twee staten, die opzigtens elkanderen gelijk waren, te vereenigen, en geene der twee deelen kan alzoo gezegd worden, eene aanwinst van grondgebied van het andere verkregen te hebben.

» Het voormalige gouvernement heeft de Schelde gedurende 150 jaren gesloten gehouden.

Niet is meer geschikt, om het geschilpunt in het ware daglicht te plaatsen, dan de vergelijking van hetgeen gedurende 150 jaren ten opzichte van de Schelde plaats had, met het thans door de Nederlanden aangenomen stelsel ten aanzien van den Rijn. Gedurende 150 jaren, was de Schelde voor den handel van de wereld gesloten; heden is de Rijn voor dien handel geopend, behoudens de voordeelen, welke Holland door de zee-regten worden aangebragt, waarin bij de traktaaten van Parijs en Weenen geene verandering is gemaakt.

» De vier Verbondene Hoven, na toebragt te hebben, om Holland van de inlijving bij het Fransche Rijk te verlossen.

De ondergeteekende is verplicht, zich te dezen aanzien te gedragen aan hetgene hier boven gezegd is, omtrent de gebeurtenissen van 1813, 1814 en 1815.

» Om Schelde en Rijn ten behoeve van een iegelijk geopend te houden, zoo als de Mogendheden zulks, den 30. Mei 1814, verzekerd hebben, » verscherd, opzigtens eenen Vorst, die naar een nieuw regt Hollands grondgebied ging bezitten.

Men vraagt zich aan hetgene hierboven is aangemerkt ten aanzien van vreedende proclamatiën, waarvan die opzigtens het huis van Oranje nergens bestaat en welke als zoodanig voor eenen onafhankelijken Vorst niet verplichtend kon worden. Voor het overige bevond zich die Souverein, zoo als insgelijks is betoogd, niet in het geval, van Holland te gaan bezitten; maar hij oefende daar de Souvereiniteit reeds uit verscheidene maanden vóór de teekening van het vredes-traktaat van Parijs, d. d. 30 Mei 1814, en nog langer vóór het aannemen van verplichtingen opzigtens de scheepvaart op den Rijn, door zijne toetreding, op den 20. October 1815, tot het Weener Congres. Blijkende de Souvereiniteit van Z. M., over Holland, uit een nieuwen titel voortvloeit, kan dat alleen toepasselijk wezen op de, bij huisselijke instellingen, aangebrachte wijzigingen in het staatsregt der voormalige Vereenigde Nederlandsche Provinciën en op de volkeren, die dezelve bewonen. Andere natiën bleven, volgens de beginselen van het volken- en staatsregt, daaraan vreemd, uitgezonderd hetgeen België betreft, welks geval geheel anders was dan dat van Holland.

(Het vervolg hierna.)

WEENEN, den 17 Junij.

De *Oostnederlandsche Beobachter* deelt de volgende berichten mede uit Konstantinopel den 26. Mei:

Den 27 is de geboorte van eene prinses aangekondigd, welke den naam van *Adile Sultane* ontvangen heeft.

Den 12 is de kapudan-pacha met 33 schepen, deels fregatten, deels korvetten, in de Dardanellen aangekomen, van waar hij, met een veld van 20 schepen onder *Ibrahim* bij, naar den Archipel zal terugkeeren, zoodra de noodige mond- en kriegsbehoefden aan boord zullen zijn. Hij zal, gelijk men algemeen beweert, eenen aanval op *Hijaz* ondernemen. Sedert de aankomst van den kapudan-pacha verspreidt zich het gerucht, dat verscheidene in opstand zijnde districten van het vasteland, voorstellen van onderwerping hebben gedaan, en ook eengevonden afgevaardigden met gelijke voorstellen aan den kapudan-pacha zonden afgezonden hebben.

Wijders geeft de *Beobachter* berichten uit Corfu, van den 24. Mei, van den volgenden inhoud: — Den 12. dezer, met het aanbreken van den dag, is *Ibrahim*-pacha, aan het hoofd zijner ruitery, van Patras opgebroken, en heeft zijne rigting naar Calavrita genomen, van waar hij naar Tripolitza marscheren zal, om de Grieksche troepen aldaar te verstrooijen, welke de vesting schenen te willen belegeren. Daags daarna volgde het voetvolk; het getal der troepen onder *Ibrahim*-pacha's bevel wordt op 10,000 man begroot. Het bevel van Patras heeft *Ibrahim* aan zijnen luitenant *Achmet*-pacha opgedragen. Men beweert, dat de inwoners van Calavrita aan *Ibrahim*-pacha afgevaardigden gezonden, en hunne onderwerping aangeboden hebben. Hij had dezelve met goedheid ontvangen en den inwoners der gemelde stad bescherming toegezegd. Zoo zouden ook verscheiden oorden van Romelië de genade van den seraskier *Reschid-Mehmed*-pacha afgesmeekt en verworven hebben. Het naaste doelwit van den seraskier schijnt Salona te wezen, om van daar de onderwerping der bewoners van de naburige gebergten te bewerkstelligen.

Den 13. Mei is de Egyptische vloot onder zeil gegaan, om het belegerings-geslacht van Missolonghi aan boord te nemen en naar Modon te stevenen.

— Eindelijk behest de *Beobachter* ook nog het volgende: — Berichten uit Petersburg, van den 8. Junij, melden, dat de officiële bericht, welke de reis-offendi den 14. Mei den keizer van *Minsk* afgebragt op het Russisch ultimatum, overhandigd, naar Petersburg ontvangen is, en dat Zijne Keiz. M. daarmee volkomen voldaan is geweest. Dien ten gevolge zijn de graaf van *Woronozoff*, adjudant-generaal van den Keizer, en de geheimraad van *Ribeaupierre* tot gevolmagtigden voor de onderhandelingen benoemd. De conferentien zullen den 13. Julij te Ackermann, op de grenzen van Bessarabie, geopend worden.

PARYS, den 22 Junij.

Men vindt thans in de dagbladen drie dekreten, door den Keizer van Brazilië, als Koning van Portugal uitgevaardigd; te weten: 1°. van den 26. April, waarbij het regentschap, door wijlen den Koning benoemd, wordt in dienst gelaten tot de oprigting van het nieuwe regentschap, dat zal worden benoemd bij het constitutionnele charter der Portugeesche monarchie, hetwelk de Koning onverwijld zal verleenen; 2°. van den 27. April 1826, waarbij eene amnestie wordt verleend aan alle Portugeezen, die om staatsdige redenen gevangen zijn, voor het eerst getrokken of vervolgd worden; mitsgaders vrijspraak aan deserteurs en aan misdadigers, wier straftijd nog drie jaren moest duren; 3°. van den 2. Mei, waarbij afstand van den troon van Portugal wordt gedaan, ten behoeve van 's Keizers dochter *Dona Maria da Gloria*, van nu regerende Koningin Portugal onafhankelijk van Brazilië te besturen, overeenkomstig de constitutie, die de Keizer als Koning heeft vastgesteld. 's Keizers dochter zal Brazilië niet verlaten, vóór dat de constitutie in Portugal bezworen is en voor dat de verlijving der prinses met zijnen broeder don *Miguel* besloten is. Indien aan deze twee voorwaarden niet voldaan wordt, vervalt de afstand van den troon van Portugal.

BATAVIA, den 26. Februarij.

Z. Exc. de commissaris-generaal over Nederlandch-Indië, de burggraaf *Du Bus de Gisignies*, is des namiddags van den 8. dezer met Zr. Maj. fregat *Bellona* op deze reede aangekomen en dadelijk van wege den fungerenden gouverneur-generaal, door eene commissie, bestaande uit den algemeenen secretaris, den resident van Batavia en den kommandant der eerste groote militaire afdeeling, begroet. Z. Exc. stapte aan wal en begaf zich naar het hotel van den fungerenden gouverneur-generaal, welke met de leden der regering hem met alle aan zijnen hoogen rang verschuldigde eerbewijzingen ontving.

Den 4. heeft de luitenant gouverneur-generaal, de generaal *de Kock*, eene publicatie uitgevaardigd, waarbij aan alle ambtenaren en ingezetenen kennis gegeven wordt, dat Zijne Exc. de burggraaf *du Bus*, bij besluit van Z. M. tot Hoogstdezelfs commissaris-generaal over Nederlandch Indië benoemd is, met de vereischte magt, om, als Hoogstdezelfs vertegenwoordiger in die gewesten, den staat van zaken aldaar

natgaan en de noodige voorzieningen te doen plaats grijpen, overeenkomstig Zijner Majesteits bedoelingen en den hem gegeven lastbrief; terzake de regering van Nederlandsch-Indië in de uitvoering zal worden van het dagelijksch bestuur, onder zoodanige wijzigingen, als van wege Z. M. door Hoogstdezelfs commissaris-generaal zullen worden vastgesteld. Hierop heeft Z. E. de commissaris-generaal den 8. bij eene proclamatie de medewerking ingeroepen van allen, die in hogere of lagere bediening geplaatst zijn, ten einde te voldoen aan de zware taak, hem door Z. M. opgelegd.

WINSCHOTEN, den 20. Junij.
 Reeds sedert eenigen tijd, liep alhier het gerucht, dat men tusschen Veenhuizen (onder de gemeente Finsterwold) en de Ganzedijk in de zogenoemde Vledder, in het land van Joos Mulder, toevallig eenen toren ontdekt had. Om dienaangaande eenige zekerheid te bekomen, begaven zich gisteren eenige vrienden derwaarts, die niet alleen de fondamenten van gemelten toren, houdende in den omtrek 16 ellen, 5 palmen, 1 duim en 9 strepen, eene breedte van 2 ellen, 3 palmen, 3 duimen en 7 strepen en eene diepte van 5 ellen, 2 palmen en 6 duimen, — maar ook die eener kerk, ter breedte van 2 ellen, 6 palmen en 3 duimen, ontdekten. Ter zijde van deze kerk had men eene doorkist van graniet zerk uitgegraven, terwijl het groot aantal der aldaar gevondene beenderen onwispelbaar vooronderstellen doet, dat zich op die plaats een kerkhof heeft bevonden. — Zeer waarschijnlijk is dit een gedeelte van het, ten gevolge van de doorbraken der dijken in het jaar 1277, verzonken kerk-dorp Oost-Finsterwold. Het ware te wenschen, dat de verdere opdelving van de gevondene voorwerpen, door den eenen of anderen oudheidkundigen wierd bestaard.

ZUTPHEN, den 25. Junij.
 Door het vertrek van onzen geachten leerder J. G. Liernur, naar de evang. luth. gemeente te Haren, is door den grooten kerkenraad alhier, uit een bevoorren gemaakt zestal van predikanten, waarop geplaatst worden, de weleerw. heeren H. J. Matthes, laatstelijk predikant te Groeningen; Hk. Walkenhorst, te Harlingen; R. de Kloer, te Breda; J. G. H. Hezler, te Woerden; P. J. Andreae, te Doetinchem; ... Knackmarus, te Doesborgh, met eenparige stemmen beroept de weleerw. en zeer gelovende heer H. J. Matthes, laatstelijk pred. te Groeningen.

Mengelwerk. AAN DEN KONING.

TER GELEGENHEID VAN HET IN ZYNER NAAM GEGEVEN ANTWOORD, OP EENE NOTA VAN HET OOSTENRYKSCH GOVERNEMENT, NOGENS DE SCHIEPVAART OF DEN RYN.

Heb dank, edele Vorst! Gij die niet slechts om den roem Uwer voorvaderen, maar meer nog om Uwe eigene hoedanigheden waardig zijt, het Nederlandsche volk te besturen. Heb dank, voor de moedige en voortreffelijke wijze, op welke Gij onlangs de eer Uwer kroon, niet minder dan die van Uw volk, tegen de aantandingen dier eer gehandhaafd hebt. Heb dank, dat Gij het U tot roem rekent, te ontdekken, dat Gij Uwe kroon ook verschuldigd zijt aan de vrije keuze van een vrij volk, en dat Uw volk, buiten de wet der traktaten, geene andere wet te erkennen heeft, dan die het zich zelf heeft opgelegd. Onwettend en vreemd moge deze taal klinken in het oor van den duisterling, welke waant, dat het volk louter om den Vorst, en alleen om blindelings te gehoorzamen, bestaat. Eer zij U, die Uwe waardigheid uit het ware oogpunt blijft beschouwen, die ook de regten van Uw volk schat, en die getrouw blijft aan dezelfde beginselen, met welke Gij, reeds bij de aanvaarding der Souvereiniteit, die niet begeerdet, dan onder grondwettige instellingen. Uwe Koninklijke diadeem zal daarom niet te minder schitteren; opgeluisterd wordt zij, niet door eene slaafsche onderwerping, maar door de liefde en de achting van een dankbaar volk. Helderder klinkt zij uit, dan van andere Vorsten, zij mogen dan grooter Rijken beheerschen, zoo wanneer zij vernemen, hante zaak van die des volks te moeten afscheiden. De buitenlander is gedrongen, Uwe voortreffelijkheid, en, in voor hem onaangetaste vergelijkingen, onze nationale meerderheid te betruigen.

Mag dan de Nederlander zwijgen? Mag hij dit in oogenblikken, waarin ieder Nederlander met geestdrift gevoelt de eer van Nederlander te zijn, waarin ieder dankbaar erkent, wat hij zijnen Vorst verschuldigd is. Het is geen lage Vorsten-vledderij, welke deze woorden ingeft; het is de uitboezeming van eenen Nederlander, die zijnen Vorst hoogacht en waardeert, niet enkel omdat hij Vorst is, maar omdat hij, als Vorst, het gehuk van zijn volk beoogt, en dezelfde regten erkent, eerbiedigt en verdedigt; eene uitboezeming, die voor hem behoefte is, vooral nu zijn Vorst Zijne eigene en Zijns volks grootheid zoo waardig heeft doen uitkomen; eene uitboezeming, waartoe ook hij genoopt wordt, om te doen zien, dat, waar dan ook gezindheden van Vorsten en Volken mogen veranderd zijn, hier, in ons gelukkig Nederland, die gezindheid dezelfde gebleven is, en dat, waar de Vorst verklaart, dat Hem door een onafhankelijk volk de kroon gegeven is, het volk den oogenblik blijft zeynen, in welken het die keuze deed. Gij moet het weten, Geliefde Koning! weten vooral moet de vreemdeling, die onze volks-erf tracht te verdrukken, dat, door de moedige handhaving dier eer, de algemeene genegenheid jegens U, van Uw volk, ware het mogelijk, nog vermeerderd is.

En dan ook moedig voort, Edelle Vorst! op de baan welke Gij betreedt. De liefde van een erkentelijk volk zal Uwe moedige taak verlijten. Die liefde zal U tot aan, ja tot over Uw graf vergezellen: en zoo moogt Gij, Nederlands eerste Koning, een heilzaam voorbeeld geven voor Uw nakroost. Zoo mogen Uwe deugden de groote orfenis zijn,

welke Gij aan hetzelfde nalaat; en zoo moge dit Rijk, waar Vorst en Volk door de nauwsten band vereenigd zijn, steeds het voorwerp zijn van uijver en van onwillekeurige verering van naburige staten. Zoo moge het Rijk bestendig het bewijs geven, dat Vorsten-deugd het zekerst middel is tot verworving van Volks-liefde.

SLAVERIJ EN CHRISTENDOM.

Op den 18. Junij. 1826.
 — **ABRAHAM'S** geslacht in Egypte onder het harde juk der dwangslavernij moest zuchten, zoo hebben alle volken, vroegere en latere, de zwaarste ketenen der slavernij moeten dragen. Hoezeer ook de oorspronkelijke inrigting der maatschappelijke vereenigingen, door den Schepper bedoeld, moest dienen, om de paderlinge veiligheid en welvaart te verzekeren tegen den overlast der kwaadwilligen, om den zwakken tegen den sterken te beschermen en ieders bezittingen, leven en natuurlijke regten ongeschonden te bewaren, ging dit hoofddoel der burgerlijke verhoudingen welhaast verloren, door de ontarding van het bestaande willekeurige oppermagt. De aanmatigingen van eenige weinigen of van eenen enkelden tegen gaande weg tot die hoogte, dat zij boven de wet verheven waren; en alleen hun eigen wil in de plaats stelden.

En dan wordt die staat van slavernij geboren, waarin niemand veilig is, waarin ieders regten, eigendom en leven afhangen van het goeddunken en de genade der beheerschers, om wier wille alleen het volk schijnt te bestaan; aan wier grootheid hetzelfde alle zijne krachten en welvaart met lijdelijke onderwerping moet opofferen, en niet, dan met gebogen halzen, zich mag bewegen. Wanneer de stem der menscheit, der gerechtigheid en der billijkheid niet langer gehoord wordt, noch zich mag verheffen; wanneer bloote willekeurigheid der magthebbenden, en niet de redelijkheid en het algemeen belang, de wet geven; wanneer de onderhooriger niet langer als natuurgenoeten, als menschen, maar enkel als lastdieren beschouwd en behandeld worden; — dan leven zij in de elendigste slavernij, die hen berooft van alle menscheit, van het vrije levensgenot, van allen lust en vreugde, en eindelijk alle verkracht doet verslappen en het vuur van den redelijken geest uitdooft. De schouder worden neergedrukt door de zware lasten, en de handen zijn nooit ontslagen van de potten; het dreigend geweld vervult aller harten met schrik en angst, zoodat eene doodsche stilte de plaats inneemt van vrolijke levenslijdelijkheid.

Dit (zeggen wij) is het droevig lot van geheele volken, van meest allen in meerdere of mindere mate geweest, en van velen nog hedendaags. Maar het is niet alleen deze burgerlijke slavernij, waarin alle bewoners van het verdrukte land met elkander gelijk staan, die wij op het oog hebben. Er is nog eene andere van een nog verschrikkelijker aard, en die nader vergeleken kan worden met de Israëlitische slavernij in Egyptenland. Alle Egyptenaars waren slaven van den oppermagtigen Alleenheerscher, maar de Hebreërs weder de bijzondere verdrukten van de verdrukten.

En zoo was er onder alle oude volken een stand van menschen, die in het midden van eene algemeene slavernij, of zelfs onder eene vrije regeringsvorm, slaven waren in een bijzonderen zin, — de dienstbare stand namelijk. Het onderscheid en de betrekking tusschen heeren en dienstknechten, verschilde zeer veel van die, welke naderhand, gelijk onder ons, plaats hadden. Niet een vrijwillig aangegaan verdrag, maar de volstrekte willekeur van heeren en meesters bepaalde het lot der dienstbaarheid. De dienstbaren hadden geene burgerlijke regten, konden zich nergens beklagen over mishandelingen, waren geen huurlingen voor een bepaalden tijd; maar lijfeigenen met hunne vrouwen en kinderen. De heeren en meesters beschouwden hen eerder als goederen en bezittingen van hun huis, dan als personen; konden hen behandelen of mishandelen naar eigen welgevallen; ter markt brengen, koopen en verkoopen, eveneens als goederen en beesten.

Schoon zekerlijk deze slavernij ginds en elders nog wel eene meerdere of mindere matiging onderging, gelijk het den Joden in hunne wet verboden was hunne slaven te dooden; wij moeten echter in het algemeen zulke slaven of eene zoodanige slavernij, als wij hier met weinige woorden beschreven hebben, ons voorstellen, wanneer wij in de schriftten der ouden lezen, van heeren en dienstknechten, van vrouwen en dienstmaagden. De beschaafte volken van den ouden tijd maken hier weinig uitzondering. De Grieken en Romeinen zoo wel, als andere natien, die zij barbaren noemden, duldten niet alleen dien ongelukkigen en vernederden stand van menschen in hun midden, maar berekenden naar het getal der slaven en slavinnen, de meerderheid van hun aanzien en vermogen.

Deze slavernij was veeltijds het gevolg of de straf van misdaad, of verarming of onbetaalbare schulden; en de kinderen der slaven waren reeds bij de geboorte tot dien staat verwezen. Maar de groote bron van dat kwaad ontstond uit den oorlog. De krijgsgevangenen, die men het leven spaarde, werden tot slaven gemaakt, en moesten, schoon ook de vrede getroffen werd, in dien staat blijven. Ieder beseft ligt, hoe groot der zulken getal zijn moest na de gedurige en geweldige oorlogen. En ieder beseft te gelijk het harde en menschenontferende van een zoodanigen toestand, waartuit nauwelijks ooit eenige redding te hopen was. De genade van den meester, in wiens handen zij geraakten, was hun eenige hoop en troost. En hoe zwak waren dezelve, als men in aanmerking neemt de weinige beschaafdheid dier tijden, gevoegd bij de gewone heerschzucht der menschen, de trotsheid en grillige geartheid van gezagvoerders. Hoe gering was de kans, hoe zeldzaam zal het geval geweest zijn, dat de ongelukkigen een goetwilligen meester troffen! En hoe behijdenswaardig zal niet dikwijls het leven van geliefkoosde dieren zich onderscheiden hebben boven dat van verachte vreemdelingen, geboren vijanden van het land, waarin zij tot slaven, tot lijfeigenen gemaakt waren, gelijk nog in het

Oosten van Europa zelfs, de Christenen honden genoemd en als honden behandeld worden; die in de magt hunner vijanden vallen.

Maar ik behoeft de verbeelding niet te hulp te komen, door eene sterk gekleurde schildery van dien jammerstaat op te huygen. De naam alleen stelt u levendig genoeg het droevig schildery voor oogen; en een uitvoeriger tafereel zou gevoelige harten te diep ontroeren, en niets dan ijzing voortbrengen.

Aangenamer zal de beschouwing zijn van het Christendom, als met dat alles ten eenenmale strijdig, en hebbende onder andere heilrijke uitwerksels voor de lijdende menschheid, krachtadig medegewerkt ter verzachting en wegneming van de onmenselijke wreedheid.

Bij de komst van onzen Heiland vond men nog dezelfde slavernij in de wereld, als wij beschreven hebben. Dit blijkt onder anderen uit de menigvuldige zinspelingen op dien staat, in de Schriften van het N. V.; gelijk de onderscheiding van vrijen en dienstknechten, het woord slaven in een eigenlijken en figurlijken zin, vrijgelatenen, vrijgekochten en dergelijke uitdrukkingen te kennen geven. Niet regtsreeks heeft J. C. noch hebben Zijne Apostelen, deze slavernij verboden of afgeschaft. Dezelve was verbonden met de staatkundige en burgerlijke inrigtingen van dien tijd. En het koninkrijk van onzen Heer niet van deze wereld zijnde, ook Hij te ver buiten de grenzen van Zijn gebied geweken zijn, bijaldien Hij zich openlijk verzet hadde tegen dergelijke verjaarde misbruiken, waardoor Hij te veel in aanraking met de toenmalige regeringstelsels zou gekomen zijn. Even weinig heeft de Goddelijke Leeraar van in geest en waarheid te aanbidden, de wet der Joodsche plegtigheden met ronde woorden vernietigd.

Maar de geheele inhoud van Zijne leer had eene natuurlijke strekking tot wegneming van het een en ander. Die persoonlijke slavernij der dienstbaren moest van zelve vervallen, in de Christenwereld, naar mate de geest der leer de harten der menschen doordrong. Eene leer, die op den voorgrond plaatste, dat men anderen moest behandelen zoo als men wenschte behandeld te worden, dat men zijne naasten als zich zelve moest beminnen, en ook de vijanden van deze liefde niet uitsluiten, die God voorstelde als de algemeenen Vader, de menschen als Zijne kinderen, als broeders en zusters onder elkanderen uit eenen bloede voortgesproten; die geen aanzien van persoon duldde, gelijk bij God geene aanneming des persoons was: — zulk eene leer, uitmakende de hoofdwetten van het ware Christendom, streed zoo lijnrecht met het willekeurig gezag, vlat heeren en meesters over hunne dienstbaren voerden, dat hetzelfde terstond zijne kracht moest verliezen, bij een onderdaan van CHRISTUS koninkrijk.

Het Evangelie neemt wel bijzonderlijk de geringen, de armen, de ongelukkigen, de verdrukten in bescherming; wil niet weten van meesterachtigheid onder zijne belijders, zijnde één hun aller Meester, I. CHRISTUS; spreekt het vonnis van verdrukking en benaauwdheid uit over alle zielen die anderen verdrukken, eerst den Jood en ook den Griek; en beveelt wel uitdrukkelijk den heeren, hunne dienstknechten recht en gelijk te doen, als die weten, dat ook zij zelve eenen Heer in den Hemel hebben, voor welken allen gelijk staan.

Niets kan onbestaanbaarder gerekend worden met zoodanige grondbeginselen, dan die wrede heerschappij, welke een groot gedeelte van vrij geboren en onschuldige natuurgenoeten, buiten de wet der algemeene liefde stelde; en onder het slaafsche juk der gedwongene dienstbaarheid gebukt deed gaan.

Maar de kracht der Christ. leer is ook in dit aangelegen punt niet zonder eene dadelijke uitwerking gebleven. Onder de Christen volken is sedert lang de menschheid van dien kant in hare rechten hersteld en de eigenlijke slavernij vernietigd. Alleen heeft de latere beschaafdheid der Noordelijke Landen daarvan nog eenige sporen overgehouden, die echter reeds van tijd tot tijd aanmerkelijk verzacht, misschien ook eindelijk geheel zullen verdwijnen.

En hoe veel dragelijker is het lot der overwonnelingen geworden, sedert de invoering van het Christendom! Geene Christen Mogendheid is er, die de krijgsgevangenen tot slaven maakt, zoo als voorheen geschiedde, en nog geschiedt bij volken, tot welken het licht des Evangelie's niet is doorgedrongen.

Ik weet wel, wat hier tegen ingebracht kan worden: » Waren het dan geene Christenen (zal men vragen) die sedert vele jaren een buitenlandschen handel in menschen drevén? Waren het geene Christenen, die, schoon niet hunne medechristenen, nogtans hunne natuurgenoeten als vee en goederen inscheepten, uit hun geboorteland naar vreemde gewesten wegvoerden, aldaar ter markt bragten, hen noodzaakten tot slaafschen arbeid levenslang, en niet beter, somtijds erger, behandelden dan de ouden hunne slaven? En vond deze onmenselijke handel van staatswege geene bescherming en begunstiging, bij meer dan eene der aanzienlijkste Christen Mogendheden? » O ja, tot schande der menschheid en van den Christelijken naam, moeten wij dit erkennen. Er zijn ook onder de Christenen, welke alleen den naam dragen, en in het hart daarvan afkeerig, hierin, en in vele andere gevallen zeer onchristelijk handelen. Maar tevens kunnen wij tot eere van het tegenwoordig geslacht aanmerken, dat die zelfde Mogendheden, nu eindelijk, schoon zeker laat genoeg, ernstige middelen in het werk stellen; om dien blaam uitewisschen; en hiertoe voornamelijk door den invloed van het Christendom genoopt worden. Het is immers uit deszelfs gronden, dat men den sterksten aandrang ontleent tot het afschaffen van den slavenhandel, tegen de woeste en onbarmhartige baatzucht, die denzelven zoude willen staande houden.

Zoo is dan ook het Christendom zelfs op de anderzins koele, veeltijds onzedelijke en wrede staatkunde, in dit opzigt niet geheel zonder uitwerking gebleven. Vooral heeft deze in onzen tijd zich zelve als overtroffen, toen zij voor weinige jaren eene zoo krachtadige als roemrijk uitgevoerde poging ondernam, ter bevrijding van een groot aantal onzer Medechristenen, uit de slavernij bij een barbaarsch volk. Deze zegeraal der menschheid en der Christenheid, verdient hier wel eenige uitvoeriger vermelding.

Aan de overzijde der zuidelijke kusten van dit werelddeel; ligt een land zoo rijk door de natuur begiftigd, dat de oude Romeinen hetzelfde den tuin van Europa noemden, en waar omstreeks voorheen een der bloeiendste en aanzienlijkste steden pronkte, die langen tijd met het magtige Rome om de heerschappij der wereld gestreden heeft. Dat zelfde land ligt nu bijna woest, schijnende zijne natuurlijke vruchtbaarheid te gelijk met zijne overige sieraden verloren te hebben. Het wordt beheerscht door den ijzeren scepter van eene eigendunkelijke magt, en bewoond door een barbaarsch ongelooft volk, dat meerendeels van den roof pleegt te leven en op die wijze vaak groote schatten in zijn nest sleepte. Niet alleen had men zich te beklagen over het verlies van goederen, maar bovenal over het verlies van menschen, die den Barbaren in handen vielen en tot slavernij gedoemd werden.

Gedacht was dit volk bijzonderlijk voor de Christen zee-staten, zoo uit hoofde van de nabijheid; als omdat het niet dan te water aangetast kon worden. Hetzij eene jaloesche of kruipende staatkunde, hetzij de mislukking van een en andere onderneming, in vroegeren tijd de Christen Mogendheden terug hield, men liet tot nog toe dit woeste volk bijna strafeloos in zijne zeeschuimerijen begaan, of kocht telkens, door jaarlijksche geschenken, lafhartig den vrede.

Eindelijk toch gaf de van tijd tot tijd stoutter wordende euvelmoed dier roovers een zoo hevigen schok aan den verontwaardigden geest der beleedigde Natien, dat tot eene geduchte kastijding besloten werd.

De uitvoering, waarbij ook onze Nederlandsche vlag den ouden vaderlandschen roem luisterrijk gehandhaafd heeft, was even snel en gelukkig als lofwaardig. En men herinnert zich ongetwijfeld, hoe onder de eerste voorwaarden der overwinnaars werd vastgesteld, de oogenblikkelijke loslating der Christen slaven; en dat in het vervolg geene krijgsgevangenen van eenige Christen Mogendheid tot slaven gemaakt mogten worden.

Ach! mogt ook welhaast een zoo billijk en christelijk besluit genomen worden, omtrent den hoofdzetel van barbaarsheid en slavernij, die zich in het Oosten van Europa gevestigd houdt, en voortgaat een geheel Christen volk uit te moorden of in slaafsche ketenen te klinken. De sluwe staatkunde schijnt na den gemelden roemrijken uitstap tot hare duistere kronkelwegen terug gekeerd, onverschillig of misschien met welgevallen, de onderdrukking van onze broeders aan te zien met de volle magt in handen, om hunne schouders van den last te ontheffen en van de zweep hunner harde drijvers te bevrijden. Helaas! hier missen wij weder, tot schande onzer eeuw, den weldadigen invloed van het gezegende Christendom, gelijk veeltijds de staatkunde buiten zedelijkheid en godsdienst omloopt. Maar daarentegen verheft zich de Christelijke geest in het ligchaam der staten zoo veel te sterker en te edeler, als de hoofden daardoor minder beziel worden. Alle volken beschamen hunne beheerschers door harten en handen tot hunne ongelukkige geloofsgenoeten uit te strekken zoo ver zij kunnen. Luide jammerkreten wegens derzelve mishandelingen, worden allerwege gehoord, en vurige gebeden voor hunne redding ten Hemel gezonden, terwijl edelmoedige bijdragen van geld en levensmiddelen, onder de volksklasse als om strijd het christelijk gevoel uitdrukken. Alleen de magtigen der aarde blijven koud en gevoelloos. Hoe zwaar zullen dezen eenmaal dit hun gedrag hebben te verantwoorden voor den Hemelschen Koning, wiens banieren zij in het slijk laten vertreden! Mogt God hun de genade schenken, dat hunne oogen voor het verderf geopend wierden, eer zij uit de hoogte in het graf vallen!

(De nakomelingschap zal vragen wie de staatsdienaars en regeerders waren, ten tijde toen eene edele, heldhaftige Christen bevolking door de talloze overmagt harer vijanden werd uitgeroeid; zal vragen of zij dan alle magt en moed verloren hadden, om dit te voorkomen? De namen worden genoemd, doch met verachting, met verfoeijing. De nakomelingschap zal bezwaarlijk kunnen gelooven, dat die zelfde mogendheden, die na den algemeenen vrede, de eersten waren, die ongeroepen, onbeleedigd, ongetergd weder den aanvallenden oorlog begonnen tegen hunne naburen, en aldaar met geweld de orde der huishouding het onderst boven keerden, dat die stil bleven zitten bij den bloedigen en ongelijken strijd tusschen de barbaarsheid en de beschaafdheid, tusschen de vijanden van het kruis en deszelfs geloovige voorstanders, stil bleven zitten onder voorwendsel van eene naauw gezette onzijdigheid, en om den vrede van Europa niet te storen!!! *Missolonghi's* verdediging en ondergang zal hun tot een eeuwig verwijt strekken, terwijl *BOZZARIS* en zijne heilige schaar van dapperen den Griekschen naam op nieuw met onsterfelijken roem overdekt hebben, en in de jaarboeken der wereld, en in de gezangen van de eerste helden- en treurspeldichters, onder alle Christen volken, voor welken het onderwerp een zoo rijke en uitlokkende stof aanbiedt, onvergankelijke eerzuilen voor hun gesticht zullen worden.)

Maar nog eens, te gelijk openbaart zich in den geest des tijds op de ondubbeltzinnigste wijze de werking der Evangelie-leer, op mensche-lijkheid, recht en liefde gegrond. Aan haar hebben wij het voornamelijk te danken, dat alle menschevrienden in de verlichte christen-wereld, zich stilzittend verenigen in een H. Verbond, en hunnen ijver om licht, vrijheid en vreugde op aarde te verspreiden, vergrooten, naar mate eene dwangzieke staatkunde zich meer toelegt, om alle licht uit te bluschen, alle vrijheidszucht te smoren, en de volken tot domheid, bijgeloof en slavernij terug te voeren.

Wat de eindelijke uitslag van dezen worstelstrijd tusschen het rijk der waarheid en der duisternis zijn zal, is alleen den Eeuwigen bekend, in wiens geheimen wij niet mogen indringen. Alleen mogen wij het als een gunstig voortteeken beschouwen, dat die algemeene zucht tot beschaving onder alle klassen van menschen, hoër ook tegen gewerkt wordende, zich nogtans hoe langer hoe verder verspreidt, en een geheel werelddeel als door een tooverslag hervormd heeft.

En dit mogen wij tevens beschouwen als een gevolg van de verlichte beginselen, door den stichter van onze godsdienst, in Zijn Wetboek verkondigd, in het Wetboek van Hem, die gekomen was, niet om der menschen zielen te verderven, maar te behouden in hare kracht en waar- digheid.

Gezegend is alzoo de kracht van het godsdienstig geloof, bijzonderlijk die van het Christendom, ook ten aanzien van den burgerlijken en huis- selijken staat. Hetzelve, door de drukpers geholpen, beschaaft en verzacht alomme der menschen zeden, bevestigt de banden van gemeenschap en onderlinge betrekkingen, en houdt den adelom der mensche-lijke natuur in stand, predikende haat tegen allerlei soort van geweld en onder- drukking, en daarentegen algemeene liefde van God tot de menschen en van Zijne kinderen onder elkander.

Nog sterker en zichtbaarder zou dit weldadig uitwerksel van den Chr. Godsdienst zich vertoonen, indien men niet al vroeg begonnen ware der- zelve eenvoudige natuur te misvormen. Heerschzucht namelijk en pries- terbelang, zagen welhaast in, dat het oorspronkelijke Christendom, zoo als het in de Schriften der Apostelen beschreven stond, geenszins aan hunne oogmerken dienstbaar was, als makende de menschen te wijs en te regtschapen, om zich door blind gezag te laten leiden, en de vrije hal- zen te krommen onder het slaafsche juk, dat zij hun wilden opleggen. Van hier ontstaken zij het twistvuur in de christen wereld, hingen vreem- de geloofsleuzen uit, die blinde onderwerping en lijdelijke gehoorzaamheid aan de uitspraken van Bisschoppen en Kerkvergaderingen insloten, ver- donkerende en verdringende langs dien weg het ware wezen van de leer der verlichting en des vredes, zoo als dezelve in de oorspronkelijke oor- konde, de eenigste grondwet der Christenen, gevonden wordt.

Gelukkig wij, Mijne Landgenooten! die, vooral na de laatste geze- gende omwenteling, welke deze dag herinnert, vrij gebleven zijnde van gewetensdwang en willekeurige overheersching, ongehinderd den vrijen toegang hebben open gehouden tot de zuivere bronnen van Hemelsche Wijsheid en hartveredelende deugd, ons in liet woord des levens ange- wezen. Gelukkig wij in dit en vele andere opzigten, boven de meeste volken, die met ons den harten strijd der onafhankelijkheid tegen den geduchtsten werelddwinger gestreden hebbende, door hunne oude mees- ters en een heerschezuchtig gebroedsel van geestelijken beroofd zijn geble- ven van de heersche voorregten, waarop zij eene heilige aanspraak heb- ben. Wij Nederlanders (het kan niet te veel gezegd worden) zijn het eenigste volk op het vaste land van dit werelddeel, dat in ruime mate de vrije vruchten van eene grondwettige herstelling mag inoogsten, onder het bestuur van den verstandigsten der gekroonde hoofden in onzen tijd.

Met treurende herten geven wij bericht, dat onze waarde Vaster, **WILLEM VAN BARNVELD**, Oud-Hoofdbestuurder der Maatschappij: tot Nut van 't Algemeen, Lid van het Koninklijk Instituut en verscheidene geleerde Genootschappen en Burgemeester dezer Stad, heden morgen, in den ouderdom van 79 jaren en ruim 5 maanden, zijn even werkzaam als nuttig leven heeft geëindigd. — Zijne menigvuldige Vrienden, hiervan houdende wij ons verzekerd, zullen met ons treuren, terwijl wij in de hoop op een zalig wederzien onzer troost zoeken.

Uit aller naam,
A. VAN BARNVELD.

HATTEM,
den 23. Junij 1826.

§ § § De PROVINCIALE COMMISSIE VAN GENEESKUNDIG ONDERZOEK EN TOEVOORZIGT IN GELDERLAND, maakt door deze bekend, dat hare gewone Vergadering zal aanvangen op Dinsdag, den 3. Augustus 1826. Zij, die verlangen geëxamineerd te worden, worden verzocht vóór den 20. Julij zich daartoe aan te melden en de noodige bewijstukken in te zenden.

Arnhem, den 26. Junij 1826.
De Commissie voornoemd,
Namens dezelve,
C. B. TILANUS,
Secretaris.

B E K E N D M A K I N G.
Het PLAATSELYK BESTUUR VAN WINTERSWYK, in aanmerking nemende, dat in deze talrijke en uitgestrekte Gemeente slechts een Vroedmeester en ééne geëxamineerde en geadmiteerde Vroedvrouw is, waardoor de noodige hulp en assistentie dikwerf niet dan moeilijk te bekomen is:

Heeft geëxamineerd, om, onder approbatie van Hun Edel Groot Achtbare de Heeren Gedeputeerde Staten der Provincie Gelderland, ter bevordering van het algemeen welzijn, nog aan te stellen, EENE of TWEE geëxamineerde bekwaame VROEDVROUWEN, ieder op ééne Jaarwedde van vijftig Gulden.

Wordende dienvolgens degenen, dewelke verlangen tot deze posten te worden aangesteld, uitgenoodigd, hunne verzoeken daartoe ter Secretarie der Gemeente franko in te leveren, en daarbij over te leggen, de bekende diplomata van afgelegd Examen, Akte van Geboorte en Getuigschrijven van goed zedelijk gedrag, afgegeven door de Regeringen der laatste woonplaats.

Zallende, ten einde deze oproeping meer algemeen bekend worde, te ziele in de Arnhemsche Courant worden gansceerd en in eenige naburige plaatsen, zoo wel als hier, worden gepubliceerd.

Winterswijk, den 15. Junij 1826.
H. WILLINK, Az. Vt.
Ter Ordonnantie,
ROELVINK,
Secretaris.

§ § § De Notaris Mr. **GERARD VAN ECK**, te Arnhem, zal, op Maandag den 17. Julij 1826, des avonds ten vijf ure, ten huize van **J. R. NAEFF**, in het Heeren-Logement te Velp, in het openbaar veilen, om op den 31. daaraanvolgende, inder zelve uur en plaats, finaal te verkoopen:

§ § § **DE L. B. G. O. L. D. G. M. M. E. H. S. T. O. E. R.**, alleraantgemakst gelegen in de Gemeente Velp, nabij Arnhem, aan den Koninklijken Straatweg van Arnhem op Zutphen, zijnde in de laatste jaren met den meesten smaak geheel nieuw aangelegd, hoofdzakelijk bestaande in ééne moderne HEEREN HUIZINGE, voorzien van vier BENEDEN- en zeven BOVENKAMERS, PROVISIE- en DOMESTIEKEN KAMERS, KEUKEN, KELDERS, DROOGZOLDERS, nieuw KOETSHUIS, STALLING voor zeven Paarden, BEESTENSTAL en zeer ruime HOOIZOLDER, mitsgaders ééne kapitale BERGSCHUUR, die tevens als Maagde kan worden gebruikt, aparte TUINMANSWONING en BOERDERIJ; voorts ééne groote MOESTUIN, BROEIJERY en BOOMGAARD met exquisite VRUCHTBOOMEN, MENAGERIE, VISCHRIJKE WATERS, opgaande BOOMEN, ALLEEN, en zeer aangename WANDELINGEN, alsmede uitgestrekte BOUW- en WEILANDEN, bij de plaats zelve gelegen.

Iemand aanziende degenen, die zich ten dien einde op de Plaats zelve, terwijf, ten aanzien van de Condities van Verkoop, informatie is te bekomen ten Kantore van den voornoemden Notaris, acht dagen voor den inzaat en vervolgens.

§ § § **Mr. H. B. VAN DAALEN**, Notaris te Wageningen, zal, namens de Hoog Wel Geboren Vrouwe Douairière Baron **VAN GOLSTEIN**, geboren Baronesse **VAN DER CAPELLEN**, op Donderdag den 29. Junij 1826, des middags precies ten twaalf ure, ten huize van **W. OFFENBERG**, in het Logement de Vergulde Bok, te Rankum, publiek verkoopen:

§ § § Perceelen uitmakend **HEELGRAS**, staande op de Uiterwaarden, onder Rankum op Doorwerth, waarvan de Waardsman **J. A. W. VAN DER WOUDE**, geboren **CROON**, — waarvan de Waardsman, op gemelde Waarden wone, aangewezen zal doen.

§ § § **Mr. H. B. VAN DAALEN**, Notaris te Wageningen, zal, namens zijne principalen, op Maandag den 3. Julij 1826, des middags precies ten twee ure, ten huize van **A. W. RUTGERS**, in het Logement het Hof van Gelderland, aan den Grebbendijk, buiten Wageningen, publiek verkoopen:

§ § Perceelen, uitmakend Uiterwaardsch **HEELGRAS**, op de Commandeurs of Grebsche Waarden, gelegen tusschen Wageningen en de Grebbe, behoorende tot de Nalatenschap van wijlen Mevrouw **DE SWART**, geboren **CROON**; — waarvan de Waardsman, op gemelde Waarden wone, aangewezen zal doen.

§ § § **Mr. N. G. FRANCKEN**, Notaris te Elst, zal, ten huize der Erven **ALBERS** aldaar, op Maandag den 17. Julij 1826, doen inzetten, om op den 31. dier maand, beide des middags ten 5 ure, finaal te worden verkocht:

1. Een wel ingerigt, nog nieuw HUIS, met **BERG, HOF, BOOMGAARD, TABAKS** en **WEILAND**, zamen groot 3/4 Bunder, gelegen onder Elst, Buurschap Rijkerswaard.

2. Eene **WEIDE**, groot 3/4 Bunder, aldaar gelegen.
3. Een stuk **BOUWLAND**, mede aldaar, groot 1/4 Bunder. En:

4. Een stuk **BOUWLAND**, groot 1/4 Bunder, onder **Huisgen**, alles nagelaten bij wijlen **ALBERT J. A. N. S. DE N** en bij Billetten breder omschreven.

§ § § De Heer **J. W. HAASE**, te Dinslaeten, is voornemens, om zijn bij Zevenaar, Kwartier, **Arnhem**, Provincie **Gelderland**, gelegen **GOED Tingshoff**, of **Tingswart**, of ook de **Kasematerij** genaamd, groot vier en dertig Bunders en zes Roeden (veertig Morgen) **WEILAND**, en circa vijf en twintig Bunders en vijftig Roeden (dertig Morgen) **BOUWLAND**, publiek, voor eenige jaren, te verpachten.

De termijnen tot inleiding zijn te **Emmerik**, ten huize van den Kastelein **B. A. R. T. W. K.**, op den 18. Julij, 1. Augustus en 5. September, des morgens ten elf ure bepaald.

De Verpachting-condities liggen ter lezing bij den Heer **C. A. R. P.**, Justitie-Commissaris en Notaris, te **Emmerik**.

VERKOOPING BY OPBOD.
PROVISIONEELLE TOEWYZING.

De Notaris **H. O. F. H. A. M. E. R.** zal, op Vrijdag den 14. Julij 1826, in het Logement de **Prins**, te **Arnhem**, des middags om elf uren, overgaan tot de Provisionele Verkoop van een stuk **KELEHUIS**, staande in het Noorden van de **Stad**, en een op van een **WOONHUIS**, No. 15, in de Steeg achter het eerste perceel, toebehoorende aan **PETER HOEN**, Schipper, wonende te **Leerdam**, en verdere Beneficiaire Erfgenamen van wijlen **HENDRIKA HOEN**, en zulks uit kracht van een Vonnis van de Regbank in het Arrondissement **Arnhem**, Provincie **Gelderland**, van den 17. Mei 1826, behoorlijk geregistreerd.

§ § § De Eigenaren zijn voornemens publiek te doen veilen: het **PLAATSJE** de **PEERENKAMP** genaamd, bestaande in een sterk **BOERENHUIS**, **HOF** en **BOUWLAND**, groot een Bunder, zeven en tachtig Roeden en dertig Ellen, voorts in eené met ééne **Besl** doorsnedene **WEIDE**, groot twee Bunders en een Roede, alles neven elkander gelegen in de Buurschap **Eefde**, op een kwartier uur afstands van de stad **Zutphen**, een nabij den Straatweg, die staat gelegd te worden tusschen die stad en de stad **Deventer**, en zeer geschikt om tot een Zomerverblijfje te worden aangelegd.

De veiling zal geschieden in de Herberg de laatste **Stad**, in voormelde Buurschap, eerstelijk bij inzate op Zaterdag den 20. Julij achtien honderd zes en twintig, en vervolgens bij finale toekoming op den vijftienden dierzelfde maand, telkens des nademiddags om drie uren. Informatie zijn te bekomen bij den Procureur **J. VAN DYK**, te **Zutphen**.

§ § § Het **LANDGOED, DE QUAPPENBERG**, gelegen onder **Terwolde**, in de Provincie **Gelderland**, hetwelk voorloopig in vorige Couranten is het breede is omschreven, zal verkocht worden bij inzate, op Donderdag den 6. Julij en bij toeslag op Donderdag den 20. Julij 1826, beiden des namiddags ten drie uren, ten huize van **W. J. VAN ENTER**, te **Twello**, bij **Deventer**.

De Veil- en Verkoop-condities zijn te lezen bij den Heer **P. P. EVERS**, Notaris te **Twello**, en bij den Makelaar **W. H. ZIMMERMANN**, op de Keizergracht, bij de **Beerenstraat**, te **Amsterdam**.

ADVERTENTIE.
VERLOTING der schoone uitgestrekte, met hooze Adellijke Regten verbondene groot Rentgevende **HEERLIJKHEID ZAHRADKA**, met vijf volbrjbe **DORPEN** en nog twee aanzienlijke **EIGENDOMMEN**, gelegen bij de koninklijke residentie-stad **PRAAG**.

Aflossing-Somma . . . 170,937.
Aan hare Geldprijzen . . . 170,937.

Bij Besluit van Z. M. den Koning der Nederlanden, d. 30. Maart 1826, No. 114, zijn de Ondergeteekenden, gemagtigd tot het debiteren van Aandeelen in bovengemelde Heerlijkheid, waarvan de Trakking onherroepelijk geschiedt 31 Julij aanstaande, te **Weenen**, onder directie der Keizerlijke Hofkamer van de Heerlijkheid **Zahradka**, met zijne uitgestrekte **LANDERJEN**, vijf rijk bevolkte **DORPEN**, **KOORN** en **OLIEMOLENS**, **BIERBROUWERIJEN** en **BRANDERIJEN**, **PACHTHOEVEN** en **BOSSCHEN**, gelegen in het Koninkrijk **Bohemen** bij **Praag**, met ééne aflossing en somma bij niet aanvaarding van f 150,000. — Ten 2° het groote en schoone **GEBOUW**, in de Koninklijke Residentiestad **Praag**, met ééne aflossing en somma van f 75,000. — Ten 3° de rijke rentgevende **ALUIN** en **VITRIOL-FABRIEK**, met ééne aflossing van f 25,000. — benevens een menlijk bedrag van f 40,937. De verdeling der prijzen is als volgt: dat bijna het 9° Aandeel een prijs moet trekken, alles is bij de nader beschreven. De prijzen worden door de Heeren **DE W. O. C. O. M. P.**, te **Amsterdam**, als daartoe door het Koninklijk Besluit belast, na bekome instructie, ingecasseerd en verstaand. De op bevel des Konings alhier gevisceerde en geregistreerde Aandeelen zijn a f 12:50 met een plan bij den Ondergeteekenden te bekomen, bij wien de originele akten, biljetten, en andere stukken, verkrijgbaar zullen zijn.

J. D. E. U. T. Z. E. N. C. O. M. P.
Kantoor **W. A. R. M. S. T. R. A. A. T.** over de **St. Annestraat**, onder No. 196, te **Amsterdam**.

Bestellingen worden aangenomen te **Zutphen**, bij den Heer **G. J. DERCKSEN**, **Sprengstraat** No. 615, bij wien ook het Verlotings-plan voorhanden is.

§ § § **LICOT**, Fabrikant in Messen, te **Namen**, die op de **Haarlemsche Tentoonstelling** der vorigen jaars ééne **Medaille** bekomen heeft, heeft de eer het Publiek te verwittigen, dat zijne Zuster te dezer stede is aangekomen, met een compleet assortiment van allerhande soorten van **MESSEN**, alsmede met een depôt van de onlangs nieuw uitgevonden **MESSEN** **ZALF** en **MESSEN-RIEMEN**, waardoor men de Soep en Femmessax zeer zacht kan doen smelten, zonder behulp van tenigen steen. — Dezelve heeft ook hogene geassorteerde verzameling van onderscheidene voorwerpen in Pleet en Kristal, tevens alle soorten van **SPADOZEN**. Alles wordt op de proef gebragt de Namensche prijzen verkocht. Zij is uitgepakt bij den heer **J. A. G. DE RTI**, in de **Brabantische Kruis**, op de Groot Markt, te **Arnhem**.